

Posudek na diplomovou práci

Štěpánky Taušnerové

„Aposice cementu na povrchu kořene zubu ve vztahu k chronologickému věku jedince“,

Katedra antropologie a genetiky člověka, Přírodovědecká fakulta, Univerzita Karlova v Praze.

Předložená diplomová práce se zabývá hodnocením metodických přístupů pro zhotovování histologických preparátů tvrdých zubních tkání a navržením nejvhodnějšího postupu pro odečítání cementových aposičních linií. Práce o rozsahu 76 stran je členěna klasicky do 10 hlavních kapitol včetně seznamu použitých chemikálií, seznamu obrázků, tabulek, grafů a seznamu použité literatury. Je zde prezentováno 16 obrázků, 11 tabulek a tři grafy.

V úvodu autorka stručně shrnuje problematiku stanovení míry korelace aposice cementu na kořeni zubu a chronologického věku jedince a jasně formuluje tři cíle své diplomové práce.

V detailní ale ve srovnání s rozsahem dalších kapitol dle mého názoru neúměrně dlouhé teoretické části (teoretická část má rozsah 35 stran, zatímco část výsledky pouze 10 stran) se v sedmi podkapitolách zabývá určováním věku podle chrupu, historií hodnocené metody, aposičními liniemi, zubním vývojem, stavbou zubu, značením zubů a histologickými metodami pro zpracování tvrdých tkání. Za nedostatek lze v této kapitole považovat chybějící odkazy na obrázky v textu, což znesnadňuje orientaci, i když je zde patrná snaha umístit obrázky k příslušnému odstavci. Za vhodnější považuji uvést přímo do textu odkaz na příslušný obrázek. U obr. 6c na str. 23 došlo zřejmě chybným přepisem z literárního zdroje k záměně popisků u dentální papily a dentální lišty.

V další kapitole autorka uvádí velmi precizně zpracovaný podrobný přehled použitých histologických i statistických metod a také přehled použitého materiálu.

Kapitola výsledky obsahuje tabulku počtů cementových linií zjištěných u jednotlivých vzorků, příslušné statistické výpočty včetně jejich interpretace a grafického znázornění ve dvou grafech. Autorka na závěr kapitoly přikládá dva obrázky výbrusů a dva obrázky histologických řezů pro počítání aposičních linií. Vzhledem k ne příliš vysokému počtu vzorků by však bylo vhodné a technicky určitě možné uvedení obrazové dokumentace také u dalších hodnocených preparátů, což by pro čtenáře bylo nepochybně velmi přínosné.

Následuje kapitola diskuse, v níž autorka konfrontuje své výsledky s některými dostupnými literárními prameny.

Závěr práce je stručný a výstižný, odpovídá v dostatečné míře na všechny stanovené cíle.

Je nutno zmínit, že autorka nekonvenčním a také nejednotným způsobem cituje literaturu v textu, kdy na některých místech uvádí pouze prvního autora u prací se dvěma autory (např. str. 23, Moore 2002 místo Moore and/a Persaud, 2002), na jiných místech však zmiňuje autory oba (např. str. 13, Pilin a Šturmakin, 1987), a u prací s více než dvěma autory neuvádí za jménem prvního autora zkratku et al. resp. a kol. (např. str. 14, Lipsinic 1986 místo Lipsinic a kol., 1986). Co se týče citací literárních pramenů, je zde několik dalších formálních nedostatků. Na str. 19, 22, 27 a jinde autorka cituje práci Junqueira, 1999, v seznamu použité literatury však uvádí Junqueira et al., 1997, jedná se zřejmě o překlep. Na str. 22 uvádí práci Ubelaker 1978, v seznamu použité literatury jsou však dvě práce tohoto autora z roku 1978 a není možné rozlišit, kterou z uvedených prací autorka v textu cituje. Na str. 42, 46, 48, 49 autorka zmiňuje práci Vacek, 1988, která v seznamu použité literatury chybí. Dále pak jsou v seznamu použité literatury uvedené citace Herianová, 2004 a Klika, 1985, které však autorka nezmiňuje v textu.

Předložená diplomová práce, i přes výše uvedené nedostatky většinou spíše formálního rázu způsobené možná nedostatkem času v závěru práce, splňuje požadavky kladené na diplomové práce a doporučuji proto, aby byla přijata k obhajobě.

Navrhuji hodnotit diplomovou práci Štěpánky Taušnerové známkou velmi dobře.

V Praze, 14.9.2007

Mgr. Mária Hovořáková, PhD.